

Svar (30/10 95)**Arbejdsministeren (Jytte Andersen):**

Som der er redegjort for i besvarelsen af spørgsmål nr. S 178, er fortolkningen af begrebet ydelser på grund af ledighed i overensstemmelse med intentionerne bag overgangsydelsesordningen, og der er ikke sket stramninger i fortolkningen af kravene til den forudgående ledighed for ret til at gå på overgangsydelse, siden bestemmelsen trådte i kraft den 1. januar 1994.

Overgangsydelseordningen retter sig mod personer, der har været langvarigt ledige, og ikke mod medlemmer, der igennem en handlingsplan har påbegyndt aktivering med det formål at forbedre den pågældendes muligheder for at vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forhandling om redegørelse nr. R 2.**Ministeren for nordisk samarbejdes redegørelse af 1. november 1995 om det nordiske samarbejde.**

(Redegørelsen anmeldt 1/11 95. Redegørelsen givet 1/11 95. Meddelelse om forhandling 1/11 95).

Forhandling**Dorte Bennedsen (S):**

I det sidste års tid har det nordiske samarbejde i meget høj grad været præget af det reformarbejde, som nødvendiggjordes af de store ændringer, der i de senere år er sket i verden omkring os. Det gælder både ændringerne i Østeuropa og Sveriges og Finlands beslutning om at indtræde i EU.

Reformarbejdet har som bekendt ført til politiske opstramninger og strukturelle ændringer af rådets arbejde, så samarbejdet nu er langt bedre gearet til at møde de kommende års udfordringer i Norden, i Nordens nærområder og i Nordens forhold til det øvrige Europa.

De konkrete beslutninger blev som bekendt truffet i Reykjavik og København, og vi står nu over for at skulle føre dem ud i den praktiske dagligdag. I den forbindelse er der nogle

væsentlige ændringer, som det er værd at hæfte sig ved. Samarbejdet vil fremover bygge på de tre søjler, Norden, nærområderne og Europa, en opdeling, som også afspejler sig i de nye udvalgsstrukturer. Det er en opdeling, der er udsprunget af en erkendelse af, at som Europa ser ud i dag, er det ikke nok kun at have det så at sige indadrettede nordiske samarbejde – det er selvfølgelig fortsat meget vigtigt – men de nordiske lande kan ikke længere isolere sig her på toppen af Europa. Vi skal ud fra en nordisk vinkel være med til at præge udviklingen både i vore nærområder og i Europa.

Den anden vigtige ændring er, at partigrupperne bliver langt stærkere placeret i samarbejdet. Da rådet blev oprettet for mere end 40 år siden, har det formentlig været helt naturligt, at krumtappen var de nationale tværpolitiske delegationer. Men det er en struktur, som tiden er løbet fra. Det har altid forekommet mig at være absurd, at politikere, som i de nationale parlamenter arbejder med partier som basis, pludselig skal agere tværpolitisk, blot fordi det politiske arbejde foregår i Nordisk Råd. Skal arbejdet i rådet fremover have vægt og styrke, må det være de politiske og ikke de nationale holdninger, der skal bære det.

Den tredje væsentlige ændring er muligheden for at afholde temamøder. Denne mødeform vil styrke rådets arbejde indadtil, men det vil frem for alt styrke mulighederne for at binde tråde til de nationale parlamenter og deres politikere på et givet område. Ser man tilbage, har en af svaghederne i det nordiske samarbejde nok været, at der har været for lidt sammenhæng mellem rådets arbejde og det arbejde, som er foregået i de nationale parlamenter tilsvarende udvalg. Det vil der nu blive rådet bod på.

Ministeren er sin redegørelse inde på budgettet og nævner, at det er reduceret med 11 mio. kr. Dertil kommer så, at der ikke bliver tale om pris- og lønregulering, og det indebærer, at reduktionen vel i alt bliver ca. 30 mio. kr.

Jeg har noteret mig ministerens bemærkning om, at rammens størrelse afspejler et nødvendigt politisk kompromis, og jeg tillader mig at tolke bemærkningen sådan, at det i år har været nødvendigt at bøje sig for svenske krav om besparelser, men at ministeren i øvrigt er enig i, at besparelser i sig selv ikke er et mål, men derimod, at bevillingerne bruges med nordisk nytte.

Ministeren omtaler også rapporten »Nordisk nytte«, som er en gennemgang af de fællesnor-